

mener jeg klart betegnet, hvad Tanken er med den Paragraf, som er gaaet ordret over i den nugældende Valglov. Det var ved Behandlingen, efter at Betænkningen var afgiven. Ved den endelige Behandling stiller Ørsted de af den ærede Ordfører her nævnte Ændringsforslag, men da Mødet skulde til at begynde, og man skulde til at forhandle om denne Paragraf, anmeldte Formanden, at Ørsted havde taget sine Forslag tilbage uden at angive nogen Grund, taget dem tilbage uden Omtale, og saa blev Paragraffen vedtagen med 104 mod 2, altsaa paa Ordførerens Udtalelse om, hvad der var Tanken med den foreslaaede Paragraf, og der faldt ikke nogen som helst anden Bemærkning i den grundlovgivende Rigsforsamling end, hvad jeg her har nævnt. Jeg mener altsaa, at for saa vidt man vil paaberaabe sig, hvad der skete i 1849, stadfæstes fuldkommen den Opfattelse af Paragraffen, som jeg har, at denne Paragrafs Tanke kun er den at tage Sigte paa Valgmandens Forpligtelse, hans Pligt til at udføre det ham overdragne Hverv. — Den Opfattelse af den paagældende Paragraf, jeg har gjort gældende baade skriftlig og nu mundtlig, er ogsaa i Overensstemmelse med den Praksis, der er fulgt indtil denne Dag. Maa jeg bemærke med Hensyn til Listen over de højstbeskattede, som omtales i Valglovens § 54 — hvor der tales om, at Listerne over de højstbeskattede umiddelbare Vælgere skulle være endeligt berigtigede senest 8 Dage før den til Valg af Valgmænd fastsatte Dag — at man skulde jo tro ifølge den ærede Ordførers Opfattelse, at efter den endelige Berigtigelse har der ikke kunnet ske nogen Forandring, selv om nogen sender Forfald. Det er dog sket gentagne Gange, atter og atter. Jeg har nu været Valgmand en hel Mængde Gange ved Landstingsvalg i Aalborg, og jeg minde, at Valgbestyrelsens Formand mange Gange har begyndt Valghandlingen med at sige: De og de selvsikrede Vælgere have meldt Forfald eller den og den er død, men Forfaldet er meldt saa sent, at jeg ikke har været i Stand til at indkalde den næstfølgende paa Listen. — Det viser paa det klareste, at Valgbestyrelsen har haft den Opfattelse, at man bliver ved at indkalde af Tillægslisten til det sidste. Jeg kender ikke noget Eksempel paa det modsatte. Og det er ikke blot noget, jeg har hørt mange Gange, men jeg har for et Øjeblik siden modtaget en Udskrift af Valgbogen for det sidste Landstingsvalg for Aalborg, hvor der bl. a. staar: For-

manden indledede Valghandlingen og bemærkede, at af de højstbeskattede havde Proprietær B. M. Toft og Kammerherre Stemmann meldt Forfald saa silde, at ingen har kunnet indkalde i deres Sted. Det er et klart Bevis for Rigtigheden af det, jeg hævder. Jeg har ogsaa hørt fra Valgbestyrelsesmedlemmer, at det er den gængse Opfattelse, man bliver ved at indkalde til det sidste af de højstbeskattede, og andet vilde ogsaa være højst urigtigt; thi de højstbeskattede have selvfølgelig Ret til at blive repræsenterede ved det paagældende Valg; man har ikke Ret til at berøve dem deres Stemme paa Grund af Dødsfald eller andet lovligt Forfald. Det er den almindelige Praksis. — Jeg skal dernæst omtale Valgmanden i Kjøbenhavn, der døde 1890. Man vil maaske her gøre gældende, at denne Valgmand døde den samme Dag, han blev valgt, og at man derfor lod foretage nyt Valg i Stedet for den døde; men det kunde efter den ærede Ordførers Teori ikke ske efter Valglovens § 74; thi i Henhold til den kan man kun foretage nyt Valg, naar en Valgmand selv melder Forfald. Man kan ikke gøre det paa Grund af Dødsfald. I saa Fald gør man det af helt andre Grunde, fordi man mener, at det er en almindelig Forudsætning, at der skal finde Omvalg Sted. Jeg skal der minde om Valget i Aslev-Mjesing Kommune ved Skanderborg den 16de Juli 1884. Valgmanden, som var Sogneraadsformand, døde inden Landstingsvalget, og nogen Tid efter blev der udskrevet et nyt Valg, og en anden Mand blev valgt. Han mødte med sit Valgbrev. Valgbestyrelsen sagde, at det var ikke den Mand, der var bleven valgt, han var ikke den Mand, der var bleven nævnt. Jo, sagde Manden, jeg er valgt saaledes og saaledes, den oprindelig valgte er død, og saa blev der ingen Indvendinger gjort mod den Ting. Hans Valg blev godkendt, og det er ogsaa i sin gode Orden. — Jeg kan nævne et andet Eksempel, hvor der var foretaget et ulovligt Valg, idet man havde valgt en 27-aarig Valgmand. Man var gaaet ud fra den fejlagtige Forudsætning, at naar man var valgbar til Folketinget med 25-Aars Alderen, maatte man ogsaa være valgbar som Valgmand til Landstingsvalget. Da det imidlertid viste sig at stride mod Valgloven, saa blev hans Valg kasseret; men man fandt dog, at der absolut burde møde en Mand for Kommunen. Man foretog imidlertid ikke noget nyt Valg, men tog den, der havde flest Stemmer efter den valgte, om saa tør siges den øverste Suppleant, og satte ham i